

[Glistrup]

neder, må være ugyldige, eller hvad i alverden man kan komme ind på af juristerier, når man ser, hvor meget jura kan misbruges til i den sag. Det kan ikke ankes, fordi det skal være endeligt, det skal ikke kunne laves om af nogen som helst, heller ikke af den forsamling, der har vedtaget det.

Så kan hr. Wilhjelm, og det er hans gode ret, være ked af, at til trods for hans mange indlæg for, at sagen skulle undersøges nærmere i udvalget – det fremgår af sp. 29 – blev hr. Wilhjelm's anmodning om fornyet behandling i udvalget forkastet, idet 3 stemte for, 156 imod. Det er da selvfølgelig bedrøveligt, jeg har mange gange været i mindretal i denne sal, hvor jeg også synes, at det har været bedrøveligt, at man har været så vandskudt fra flertallets side, men det er nu engang demokratiets regler.

Når hr. Wilhjelm begynder at påberåbe sig, hvad hr. Poul Dam mener, eller hvad indenrigsministeriets valgkasperter har ment i 1973 eller på et andet tidspunkt, og når hr. Stubbjær Pedersen taler om, hvad folketingsmedlemmerne mente i november 1945, og hvad der kan være af interesse, så er det uden enhver betydning, for det drejer sig om de 179 medlemmer, som sad der på det tidspunkt og havde adgang til at stemme. Det er disse 179 mennesker og ikke nogen som helst andre mennesker, hverken Nobelpristagere eller hedengangne folketingsmedlemmer eller andre, som kan have interesse i det; det er den forsamling, der efter reglerne er den kompetente, som traf afgørelsen. Det må vi indrette os efter uanset hr. Wilhjelm's beklivelse også på det punkt.

Stubbjær Pedersen (CD):

Jeg synes, at vi fik en interessant bemærkning fra hr. Tastesen. Det var, hvor hr. Tastesen sagde: »Det viste sig at være i strid med valglovens bestemmelse«. Hr. Tastesen tilføjede nu, at han nok skulle have sagt: »i strid med valglovens fortolkning«. Han kunne yderligere have sagt: i strid med den fortolkning, som indenrigsministeriet har anlagt siden 1973.

Hermed erkender hr. Tastesen altså også, at det ikke er valgloven, der er problemer med, men at det drejer sig om, hvilken fortolkning vi skal anlægge. Det er ud fra den betragtning, jeg mener, at vi skal bruge valg-

loven ord for ord, og den tvivl, der står tilbage nu, er: er valgloven helt klar? Er lovens bogstav klart? Det må være det, vi nu skal have opklaret i udvalget.

Jeg er ikke spor uenig med hr. Glistrup i, at det naturligvis er dette tings 179 medlemmer, der helt alene og suverænt skal afgøre sagen. Men det er også dette tings 179 medlemmer, der skal afgøre, om man måske har taget fejl, om man måske har truffet en forkert beslutning og skal omgøre den.

Aase Olesen (RV):

Hr. Wilhjelm sluttede med at sige, at VS meget beklagede denne sag. Det tror jeg egentlig at alle gør, og jeg vil gerne i den beklagelse inddrage den tone, VS har anvendt i denne sag.

Nu ved jeg ikke, hvor meget af det, der skyldes pressen, men jeg har set hr. Wilhjelm citeret for at beskyldte indenrigsministeriet for at vildlede folketingets udvalg og folketingets medlemmer. Jeg synes, det er en grov beskyldning, for jeg mener ikke, der er belæg for det. Vi kan allerhøjest gå med til at sige, at vi er blevet fejlinformeret, og det vil jeg måske endda sætte et spørgsmålstegn ved, om man med rimelighed kan sige. Det, vi derimod er helt sikre på – det har alle jo erkendt – er, at vi er mangelfuldt informeret, og det er noget ganske andet. Bruger man ordet »vildledning«, så er det med en hensigt. Jeg har set pressen fortolke det ord på den måde, at nogle et eller andet sted i systemet skulle have ønsket den ene person valgt fremfor den anden.

Det med tonen gælder i og for sig også det, at hr. Wilhjelm bruger ordene: man tilsidesætter lovens bogstav, eller man går væk fra lovens bogstav. Efter min opfattelse og åbenbart også indenrigsministerens er der et hul i loven. Det er ikke det samme som at tilsidesætte noget; det er noget, der ikke er der, det er en oplysning, der ikke er der, og den kan man altså ikke tilsidesætte; man konstaterer, at den ikke er der, og så kan man overveje, hvad man skal gøre, når man mangler den oplysning, nemlig hvad man skal gøre ved de andre partistemmer.

De 29 tilfælde, hr. Wilhjelm har gravet frem, har naturligvis også interesseret os, og derfor har jeg stillet det spørgsmål i udvalget, hvilke kommentarer ministeren havde til det.